

Δὴ δὲ πλὴν πενίαν ἐσεφα-  
 νῆτο μόνον, ἔδ' ἐ δὲ τὸν λι-  
 μὸν, ἔδ' ἐ δὲ τὰ ἔλκη, ἔδ' ἐ  
 δὲ τὰς γλώσσας τῶν κυ-  
 νῶν· ἀλλ' ὅτι τοῖς τὸν γείτο-  
 να ἔχων, καὶ καθ' ἑκάστω  
 ὀρώμενος ἔπ' αὐτῆ πλὴν  
 ἡμέραν, καὶ ὑπερορώμε-  
 νος διλωεκῶς, ἴδ' τον ἠνεγ-  
 κε γυμναίως τὸν πειρασμὸν,  
 καὶ μὴ πολλῆς τῆς καρτερί-  
 ας, καὶ τῆ πενίᾳ καὶ τῆ ἀρ-  
 ῥωσίᾳ, καὶ τῆ ἐρημίᾳ, ἔ  
 μικρὰν, ἀλλὰ καὶ ἰσοδύνα-  
 μίτον ὠλάτῳ σωφροφύρον-  
 τα πλὴν φλόγα.

Τί ἵ ο μακάριος Παῦ-  
 λος, εἶπέ μοι; ἔδ' ἐν ᾧ  
 κωλύει πάλιν Ἰππηνηοῦ  
 ναί τῶ ἀνδρός, ἔχ' ἐ μυσίας  
 ἐδέξατο πειρασμῶν νιφά-  
 δας; ἢ οὐκ ἐντεῦθεν ἐβλά-  
 βη; ἢ οὐκ ἐντεῦθεν μὲν οὐκ  
 καὶ μείζονως ἐσεφανεῖτο;  
 ὅτι ἐλίμωτῆεν, ὅτι κρυμ-  
 νῶ, καὶ γυμνότῃ κατετή-  
 χετο; ὅτι μάστιγι πολλάκις

*que enim ob paupertatē  
 coronatus est tantum,  
 neq; ob famem, neq; ob  
 ulcera, neq; ob linguas  
 canum, sed quod talem  
 vicinum cum haberet, a  
 quo in dies aspiceretur et  
 despiceretur perpetuo,  
 eam tentationem genero-  
 so tulerit animo, magna-  
 que constantia, que qui-  
 dem tentatio et pauper-  
 tati et aduersae valetudi-  
 ni, et solitudini non exi-  
 guam, sed acerrimam  
 flammam addebat.*

*Quid verò beatus  
 Paulus, dic mihi? nihil  
 enim prohibet iterū me-  
 minisse viri. An non in-  
 finitos tentationū tanquā  
 nivium imbres sustinuit?  
 quid ergo inde damni ac-  
 cepit? an non propterea  
 maiorib. donatus est co-  
 ronis, quod esurisset, quod  
 algore ac nuditate con-*